

ko ne spozna dnjem li rea- bo- se od sa-vice, pspod vimo, z vaj- miši e več bi. o, da nedol- žnost. božji. ko pa obdijo, eveda kakor ki po- laže benic je bil spo- da se lepi da je Le

oniki vam ročil. niste pre- dobre biti nekoč erega pre- dam slim, feseec zdaj ujini l se rja", tudi oteli n se celo da kega o go- rodi- njem ram Slov. tudi ab- dnih to čem il si bilo, oraj mi co" ? zal ? oraj tako tom vor, ojim tnik ka ! lnih da am ; sa ! kri, ve- stal da pri- čno lni.

je dobil svojo vzgojo v uredništvu „Domovine“... Te dni so napravili celovski nemški pevci izlet v Šoštanj. Prišli so tja, pustili tam svoj denar in se vrnili. „Narodni list“ imenuje ta izlet „komedijo“ — penje pevce za „nemški tarje“, ki imajo „afriško kulturo“ in za „pijane barabe“... Lepe besede za akademsko izobražene gospode okoli „Nar. lista“! Kaj ko bi nemški listi pisali, da so sokoli „pijane barabe“? Afriška kultura vlada pač v uredništvih prvaških listov, ki nadomestujejo v teh vročih pasjih dneh pamet s smr- kolinskimi psovki...

Okrajne volitve v Zg. Radgoni so se vršile 21. in 22. avgusta. Naprednjaki so zmagali v skupini veleposestva, prvaki v skupini kmetakih občin. Izvoljeni so bili sledeči naprednjaki: Franc Wratschko, Adolf Zorzini, Oto Zorzini, Joh. Kürbus, Klotar Bouvier, Alojz Koller, Franc Winkler, Anton Fekonja, V. Steinbrenner, A. Kreft. K temi 10 naprednim glasovi pride še 4 virilnih glasov. Klerikalci pa so prodrli v kmetaki skupini in so bili izvoljeni sledeči: J. Veberič, M. Križan, M. Kaučič, A. Terstenjak, J. Nemec, A. Divjak, F. Vuk, A. Terstenjak, J. Plekovec, J. Kolar, F. Kegl, J. Kunze (župnik!), J. Zemljčič, J. Jelc, J. Škerlec in A. Repič. To- rej je v okrajnem zastopu 14 naprednih in 16 klerikalnih glasov. Načeloval bode okraju tvoj klerikalni prvak. Kdo, to se ne ve, kajti že zdaj bi postali radi 4 načelniki. Izid volitev je za zg. radgoni okraj usodepolen. Le neznosno farško hujkanje na eni strani in zahrtno, hof- ratako delo na drugi strani sta vrgla dosežanji odbor. Ploj je bil za kulisami, Ploj je lazil za ministrom — in tako se je volitev razpisala, brez da bi bila Zg. Radgona imenovana trgu. Vsak človek mora spoznati, da ima Zg. Rad- gona pravico, postati trg in da bi bilo to za celi okraj prekoriščno. Ali pravdom se gre le za osebnosti, le za nadvlado in želje zbesnelih farjev so jim več vredne nego ljudski blagor. Nam je prav! Ljudstvo bode kmalu izprevidlo, kam vodi prvaško gospodstvo. Doselej je bilo go- spodarstvo v okraju vzorno. Videti hočemo, kako bodo gospodarili petolizci politikujočega Kunceta in nedolžnega Ploja. Sicer pa bomo se govorili

Mežnar, tercijska in klofute. V Jarenini obatoji zelo pobožno „Marijino društvo“. To društvo ima veliko skrb. Pred kratkem je skle- nilo, podariti Brezmadežni nekaj olgarskih rož. Dehant je pobožnim družbenicam to dovolil; tudi je pripustil, da se vzame nekaj olgarskih rož kot mušter. Neka družbenica po imenu Škerlec gre torej v cerkev in hoče vzeti v ta namen par rož. Pri temu pa pride mežnar, ki o celi stvari ni ničesar vedel. Takoj je zdivjala v njegovih žilah junaška kri. Z mogočnim ko- rakom skoči h tercijski in ji podari par klofut, da je videla deset solncev in povrh še troje lun. Poleg tega je vzel mežnar molitveno klop in pretepel tercijsko še z njo... Kaj vse morajo vboje „Marijine hčerke“ za „vero“ pretrpeti. V svetem pismu stoji: Ako te kdo na desno stran udari pusti se še na levo lice udariti. Vendar pa je pobožna Škerlec pozabila na ta ponižni nauk in je tekla k sodnji. Preveč vestni mež- nar bode torej brzokone ričet papal. Poleg tega ga je spodil tehtant iz svete službe. Koliko neareče torej zaradi ene pomote! Oltar je ostal brez rožic, mežnar bode zaprt in je brez službe, „Marijina hčerka“ Škerlec pa je dobila bunke...

Prvaška gonja v Sv. Barbari v Halozah. Žalostno ali resnično je, da so nositelji prvaške gonje v Halozah — učitelji. Ne da bi vse kar od kraja obsodili, ali nekateri teh učiteljev pač mislijo, da so zato plačani, da bi čimveč so- vrašstva širili. Posebno jezo so imeli ti petelini do načelnika krajnega šolskega sveta, poštarja g. Rakusch. Vprizorili so pravo gonjo proti njemu in se je posebno odlikoval mladi učitelj Žerona. Zaporedoma so vložili hujskati na pošto ravnateljstvo pritožbe, češ da je g. Ra- kusch pijanec in da izpolnjuje njegova hči službo. Končno je g. Rakusch učitelja Žerona tožil. Pri sodnji je stianil Žerona rep med noge in podal pismeno častno izjavo. Zato mi je g. Rakusch odpustil in je bil fant oproščen. La dogodek je značilen in čas bode, da se gotovim učiteljem tako na prsta stopi, kakor se stopa na prsta politikujočim kaplančkom. Sramota denuncij- jantom!

Glede župnika Vurkelca v Dobju nam piše

gosp. F. Š. v Gradcu te-le vrstice: Za Vurkelca je pač treba najostrejšje krtače. Doselej je druge poštene Dobljane psoval; zdaj pa napada ta laž- niva oseba celo mene, ki bivam daleč tukaj med poštenimi Nemci. Psoval me je napram mojemu bratu J. Pušniku, češ da sem protestant in demo- krat. To naj bode popravljeno. Jaz nisem ne protestant, ne demokrat. Odpovedal sem se le gnušenemu klerikalstvu, ker nočem biti v družbi hinavcev in lažnikov. Jaz ostanem pošteni na- prednjak in zvesti pristaš „Štajerca“. F. Š. v Gradcu.

Obsojen klerikalec. Posestnikov sin Jožef Šunko v Rodvini pri Mariboru je v volilnem boju poslanca V. Malika psoval. Zato je bil obsojen na 150 K globe, oziroma 15 dni zapore in plačilo stroškov. Zdaj bode ta klerikalni fan- talin pač jeziček držal.

Političanski „kostrun-birt“ je pač eden naj- nesramnejših ljudij, kar jih obajje božje solnce. Povedali smo, na kakšni način deluje ta pošten- jakovič za prvaško gealo „vse za vero, dom, cesarja“. Ali mesto da bi se ta sleparski klerikalec skril, pisari raje v njemu edna- kovredno cunjo, ki jo izdaja kaplan Korošec in ki jo imenujejo kmetje „Fihpos“. Korošec list je postal z objavo Gajškove čečkarije za go- vornik klerikalne lumparije in na- vadne goljufije. No, pač res: „Fihpos“ je vreden Gajškega in „kostrun-birt“ je vreden „Fihposa“. Gleiche Kappen, gleiche Narren... O Gajškovi čečkariji v „Fihposu“ nam so po- slali političanski posestniki sledeči zanimivi dopis: „Mož, ki je „deloval“ in še zdaj „deluje“ vse za „vero, dom, cesarja“, in ki je zelo rad v prid cesarja utajil svoje izdelke in s tem ukanil pri- stojne oblasti za precejšnje vsotice užitninskega in dohodninskega davka, je imel pred kratkim prav neljubo smolo. Zidarji, ki že precej pridno delajo, da bi uredili po naročilu Sl. Bistriške posojilnice in gori imenovanega „katoliškega“ moža, prostore za katoliško narodnega trgovca, ali bolje rečeno za klerikalni konzum, ki bode šel ista pota kakor vsa dosedej ustanovljena kle- rikalna podjetja, so rabili posodo, da bi vozili v njej vodo za gašenje živega apna. Kam se obrnejo? Seveda k „katoliškemu“ možu! A, glej! Mož je imel opravka v Slov. Bistrici, njegova brunna polovica, ki ima precej dolg, oster, pri- tem pa seveda zelo umazan jeziček, pa dovoli zidarjem vzeti precej velik sod z vrticami. Zidarji ga z veseljem napolnijo, pripeljejo ga do hiše, katero popravljajo, sod odmašijo, a čudo nad vse čude, — voda se noče prikazati. A bistre glavice, ki so nakoliko časa z velikimi in začudenimi očmi ves prizor gledale, si vedo kmalu pomagati. Spravijo sod iz voza, odprejo vratica, in glej ga vraga, kaj je bilo notri? Silno velika vreča „pristnih“ klobas in suhega mesa. Skril je najbrž celo stvar v „prij“ davčni oblasti in sodnji gori imenovani katoličan za časa, ko so se začele oblasti za njegovo sumljivo obrt zanimati. Bodovedni smo in pričakujemo jako željno pojasnila, čemu jih je shrail ravno v sod, ko pa mi take stvari shranjujemo drugam. Kdo izmed cenjenih čitateljev ugane, da je ta mož „kostrunbirt“, France Gajšek, stanujoč tam pred Peklom pri Poljčanah, ki je ob jednem velik prijatelj „lačenbergerjev“, ko je tudi po- rabil, češ naj pridejo s koši, da se nasitijo Piše- kove modrosti in Gajškovih klobas in kostrunov, — dobi 10 vinarjev nagrade... „Lačenbergerji“, o j zlati časi se nam vračajo! Klobase se po travniku sušijo in obračajo! Nam delati več treba ni, saj pri klobasah boljše se živi! — Z najgloblje- kejšimi pokloni Tvoji hvalnični „Lačenbergerji“! — Radovedni smo, je-li bode sleparski „kostrun- birt“ tudi to utajiti hotel? Posrečilo se mu ne bode, pa čeprav mu pomaga vsa farška sodrga! Zlati zaslužni križec je podelil cesar občin- skemu predstojniku g. Tomaž Krambergerju v Gradiški pri Mariboru. G. Kramberger je že 16 let občinski predstojnik in vrli naprednjak. Čestitamo!

Okrajni zastop v Slov. Bistrici. Cesar je potrdil izvolitev g. dr. H. Wiesthalerja za načel- nika in g. Jak. Verslatti za namestnika okraj- nega zastopa v Slov. Bistrici.

Posestvo „Feistritz“ pri Slovenski Bistrici je kupil bivši oskrbnik Attemsovih posestev v Podčetrtnu K. Schober za 200.000 K.

Nakup kmetijskih pridelkov. C. in k. vojaško

Novice.

Naš koledar. Strankarski zbor „Štajerčeve“ stranke, ki se je vršil prosinca letošnjega leta, je sklenil izdajati odale vsako leto „Štajer- čevi“ koledar. V par tednih izide ta kole- dar. Vsebinska bode odgovarjala potrebam šta- jersko-koroških kmetov, obrtnikov ter delavcev. Karven leposlovnih spisov, kakor povestij, šaljivih stvari, pesen itd. prinašal bode gospodarske članke o živinoreji, poljedelstvu, vinogradništvu, sadjarstvu itd. Nadalje se bode ob- neli navetvi za okrajne zastope, občinske pred- stojnike in šolske svete. Tudi bode obsegal kole- dar dovolj lepih slik. Cena mu bode prav mala. Posrežamo svoje prijatelje, naj se čimprej naro- čijo na koledar; kajti izdali ga bomo le v neklem številu, kolikor oseb se ga naroči. Kdor pa 10 koledarjev, dobi enega zastop. Kmetje, obrtniki, — delajte, da bode naš na- predni koledar povsod razširjen!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Fina pisava „Narodnega lista“. Urednik „Narodnega lista“ dokazuje vedno očitneje, da

skladišče (Militärverpflegsmagazin) v Mariboru kupi od 1. septembra naprej: 1000 centov rži, 3000 centov ovs, 2000 centov mrve, 1000 centov slame za steljo, in 700 centov slame za postelj. Natančne pogoje daje skladišče ustmeno ali pismeno.

Utonil je te dni vojak 17. pešpolka Stanislav Kopor iz okraja Novomesto na Kranjskem. V Vuhredu so ga potegnili iz vode.

Zmešalo se je mariborskemu trgovcu Ignac Lorberju. Domišljuje se, da, je na smrt obsojen. Odpeljali so bolnika v špital.

Samomor. V Weizu se je ustrelil 27 letni Rudolf Weiss; pokojnik je bil pristojen v Pobrež pri Ptuj; Vzrok samomora je bila nezdavljiva bolezen.

Iz voza padla je v Mariboru gospa Reismann; poškodovana se je smrtnonevarno.

V postelji ranjen. V Koritni pri Oplotnici se je vlegel te dni 60 letni Štefan Lipnik v postelj. Skozi odprto okno pa ga je sunil neznan zločinec z nožem in ga smrtnonevarno na vratu ranil.

Mesto denarja skoraj uboj. V sv. Lenartu Slov. Gor. je terjal krčmar Pichler prvaškega mizarja Antoniča za neki denar. Antonič pa je prišel v krčmo in napadel gostilničarjevega sina ter hčerko ter ju ranil. V ječi se bode že ohladil vročo kri...

Gad je pičil v Trbovljah na njivi dečka Ferdinand Žagarja, ko je vezal snop.

Iz Koroškega.

Zakaj se gre?! Ako bere človek prvaške liste ali la „Mir“, potem bi res mislil, da se gre tem ljudem za „sveto stvar domovine in naroda.“ Pa je vendar vse drugače. Dr. Brejc je šel iz Ljubljane, ker je mislil napraviti v Celovcu lepšo karijero. Kot „prvi slovenski advokat na Koroškem“ — firma je pač lepa! — je razvijal svojo pisarno in se pri temu čisto dobro počutil. Saj smo že večkrat pisali, kako lepe „rajtence“ zna ta gospod delati. Torej: — vpili so, da se gre za „narod“, šlo se je pa za Brejčove ekspenzarje. Dokaz temu je tudi sledeče: Koroški prvaški voditelji so bili edini, dokler so bili sami med seboj. Brejc je poval celo kranjske klerikalce, dokler ni bilo v Celovcu nobenega družega prvaškega advokata. Pred nekaj tedni pa je otvoril drugi prvaški dohtar Müller pisarno v Celovcu. To je grizlo Brejčeta in zato se je zopet spoprijaznil s kranjskimi črnimi. Edinost koroških prvakov pa je šla v kose in Brejček napada v listih Müllerja, češ da je ta „liberalec“. Zdaj vpijejo „gre se za vero“, — in vendar se gre le za Brejčove račune... Radovedni smo, kakšne nove „stranke“ se bodejo na Koroškem uresničile zaradi konkurence med dr. Brejčtom in dr. Müllerjem! Tako se dela „politiko“ v „tužnem Korotanu“.

Zapomniti treba! Dopisnik „Slovenskega Naroda“ iz Koroškega je napisal sledeče besede: — „na Koroškem samostojno misleči ljudje „Slovenca“ kot glasilo izdajalcev koroških Slovencev in pa, odkar je začel prijavljati članke a la Buffalo Bill, smatrajo za fakinaški list, ki ga dostojno človek ne vzame v roko.“... Torej, po mnenju koroških Slovencev je list kranjskih klerikalcev „Slovenec“ fakinaška cunj, ki jo pošten človek vrže na gnoj. „Slovenec“ pa je glavno glasilo vseh prvaških klerikalcev. Po njemu se ravnavo vsi klerikalni listi. Ako je torej ta časnik ničvreden, potem so tudi vsi njegovi sinčki kakor „Mir“ in „Dom“ fakinaški listi. In kaj so tisti koroški duhovniki, ki pozabijo na svoje verske dolžnosti ter razširjajo po krčmah te fakinaške liste? Dobro, dobro, — reanica na dan! Proč s fakinaškim časopisjem!

Brejc — nemški časnikar! V ljubljanskih listih čitamo, da piše prvaški dr. Brejc kot zavestnik nemških klerikalcev članke v nemško-klerikalni „Kärntner Tagblatt“, torej v glasilo komedijantovskega kaplana Walcherja. Ta je pa lepa! Tisti Brejc, ki hoče vsacega naprednjaka na žlici vode potopiti, ki seje sovraštvo med Nemci in Slovenci, ki bluje ogenj in žveplo na Nemce, — isti dr. Brejc je dopisnik lista, ki ga izdajajo nemški klerikalci! Hahaha! No, mi privoščimo iz vsega srca Brejca nemškemu klerikalcem. Naj ga imajo, naj ga ob-

držijo in naj mu kaplan Walcher preskrbi, da dobi čimprej — papežev red...

Zopet uboj v Globasnica. Kolikokrat smo že pravili, da posurovi strupeno klerikalstvo tudi najboljše ljudi. Mladenci postajajo pijanci in ponočnjaki, ako pridejo s klerikalstvom v dotiko, poštena dekleta postajajo lišpave, štemane, brezsrčne do svojih staršev in postrežljive do kaplanov, — klerikalizem pomeči, posurovi ljudstvo in ga pelje v propad zločina. Veliko manj kletve, pretepev, pijančevanja in zločinov je bilo videti na Koroškem, dokler niso širili Brejc, Grafenauer, Podgorc e compagnia bella svoje hujskanje, dokler ni prodiralo klerikalstvo, dokler se niso ustanovljala konzumna fantovska in Marijina društva. Dokaz temu je bil zadnji dogodek v Globasnica, v katerem je neki po črnih našutani klerikalec ubil drugega kmeta. Do uboja je torej pridivila besna klerikalna strast! Zdaj se nam poroča o drugem slučaju. Po cerkvenem slavlju v sv. Štefanu pri Globasnica dne 12. t. m. je ubil po kratkem prepiru Ruschow hlapec vžitarja Gojerja. Obadva, ubijalec kakor ubiti, sta bila pristaša Grafenauerjeve stranke. Menda so ti uboji plod delovanja prvaških „izobraževalnih društev“. To je torej v kratkem času drugi uboj v eni občini! Ljudstvo, odprti oči in poglej, kako te peljeta neizobrazba in klerikalstvo v mrtvašnico in v ječo!

Kmetijski zbor v Labudu se je vršil 25. avgusta ob veliki vdeležbi. Predsedoval je shodu župan Fauland. Poslanec Kirschner je govoril o političnem položaju. Omenil je tudi, da imamo zdaj precej dobrega poljedelskega ministra, da ga pa hočejo klerikalci odstraniti, ker deluje za kmete. Kmetje moramo biti združeni, da premagamo nasprotnike! Govorniku so zbrani kmetje živahno odobraval. Za njim je govoril poslanec Pirker o delovanju koroškega deželnega zbora. L. 1905 je ustanovil deželni zbor majerijsko šolo, v kateri se kmetске hčerke lahko vsega naučijo, kar je dobro za redno gospodarstvo. Združena s tem zavodom je tudi šola za zdravljenje žival. Glede konjereje je deželni zbor osiaškim kmetom ustanovil zavod za rejo žrebet; za žrebeta se je dosegel primerne cene. Poslanec Pirker je govoril o potrebi zaprtih mej z ozirom na domačo živinorejo. Kadar se odprejo meje proti Balkanu in Rusiji, dobimo pri nas živinske kuge in kmet ne bode mogel več toliko živine rediti kakor zdaj. Zato hi postale tedaj tudi cene življskih sredstev veliko višje. Znižanje teh cen se da le tedaj omogočiti, ako varuje država kmetški stan in uresniči šolske postav. Nadalje je omenil govornik, da je uresničil napredni deželni zbor hipotekno banko, ki daje posojila po izredno dobrih pogojih. Deželni zbor je zahteval, da se davek odpiše, ako pogine kmetu živina; nadalje je vpeljal lovski davek ter starostno rentno zavarovanje, s katerim se zmanjša vedno pomanjkanje poslov. Deželni zbor je nadalje zahteval vpeljavo monopola na užgalice, katerega čisti dobiček pa naj bi pripadal deželam. Pri obmejnih prepirih naj bi meril vedno le državni geometer; s tem bi se troške merjenja znižale. Poslanec je končno rekel, da je koroški deželni zbor veliko storil in se pečal tudi z raznimi nasprotniki kmeta. Za njim je govoril posestnik Paul Dohr Župan Ring pa je predlagal, da izjavi zbor največje zaupanje poljedelskemu ministru grofu Auerspergu in obsoja sramotno gonjo črnihov proti ministru. Ta predlog je bil ednoglasno sprejet. Nato se je lepi zbor zaključil. Kmetje na Koroškem se zavedajo in grejo naprej!

Pri deželnoborski volitvi v Beljaku je bil izvoljen dr. Hans Angerer z 343 glasovi.

Nesreča. Poroča se nam: V nedeljo 18. t. m. je v Velikovu navzdol od Lipovega dvora avtomobil vozil. Nekemu velikovskemu meščanu gosp. Titschel ker se je naproti peljal, se je konj splašil, obrnil in v diru navzdol padel, tako da se je predna kolena popolnoma do kosti odr. Voz se je popolnoma polomil. G. Titschel je bil precej težko ranjen.

Belo lastavico imajo v Flatahu na Koroškem. Čudni ptič je prišel tam na svet.

Utonila je v Malnici 13 letna Franciška Mali. Deklica je imela bolezen sv. Valentina. Ko jo je bolezen napadla, zvrnila se je v potok in je utonila, ker ni bilo tuje pomoči.

Železniška nesreča. Iz Trimperga se poroča, da se je te dni v bližini postaje Radevill odtrgala skala in padla na ravno dobo tovorni vlak. Mašina je razbita. Železničarji sreči niso bili ranjeni.

Požigalec. Te dni je pričelo goreti v špi g. Breunnerja v Gospe-Sveti. Kmalu potem je pričelo goreti v 10 minut oddaljenem gospodarskem poslopju istega posestnika. Zažgal je neki zločinec.

Povozil je brzovlak v Pontefla lampista Antona Robin. Kolesa so nesrečnežu truplo popolnoma prerezala. Vbogi mož je zapustil vdoro in 5 otrok.

Žensko uro v vrednosti 400 K je ukradel neznan zlikovec v Pörschachu n. j.

Nesreča. V granatnem rudniku v Radevheimu je padla posoda za „ferdranje“ rudarja Tronegger na glavo; smrtnonevarno ranjenega so odnesli v bolnico.

Strela je udarila v romarsko cerkev na sv. Višarjih. Strela je skočila v zakristijo in potem v cerkev; pri oltarju je razbila neko lampo. Slučajno narzoči župnik je padel v omedlevico. Ali težko ranjen k sreči ni.

Ustrelila se je na pokopališču v Celovcu tobačna delavka Kristina Stöfler.

Po svetu.

Iz maščevanja je zažgal kmetški fant Silvestre v Fondi pri Rimu hišo svoje ljubice; deklina, njena mati in 2 sorodnika so zgoreli. Dekle ni hotelo fanta več rada imeti.

Ljudsko pravosodje. V okolici Nižni-Norge rada je vpepelil ogenj 15 hiš. Kmetje so prijeli 4 požigalce in jih vrgli v plamena. Po požaru so našli le še kosti.

Kralj na Triglavu. Saški kralj Friderik Avgust napravil je te dni izlet na 2864 m visoki Triglav. To je pač prvi vladar, ki je prišel na „kralja kranjskih gora.“

Brzovlak iz tira skočil. V bližini postaje Contras na Francoskem je skočil ekspresni vlak iz tira. Trinajst oseb je bilo ubitih, kakih 20 pa težko ranjenih.

Razstrelba. V bližini „zlatih duri“ v San Francisku se je zgodila 25. t. m. velikanška razstrelba smodnika. Sedem oseb je bilo takoj mrtvih, več kot 100 pa težko ranjenih.

Črne koze, ta grozovita bolezen, se je pojavila na Dunaju.

Gospodarske.

Umetno gnojenje ozimni rži. Gospodar Frančišek Škerlec, posestnik, v Vičancih p. Vel. nedelji nam pošlje sledeči zanimivi članek: Ko sem lansko leto naredil poskušnjo z umetnimi gnojili, ter po raznih časnikih razglasil svoje uspehe, (nekterim časnikom so bile priložene fotografije gnojenega in negnojenega ovenega polja) dobil sem mnogo pisem iz kmetovalskih krogov, v katerih so me vprašali, kako bi koristil umetni gnoj pri žitu, kako naj gnojijo, koliko ga naj vzamejo i. t. d. Obljubil sem jim tistokrat, da bodem tudi pri žitu naredil poskušnje ter jim svoje uspehe po časnikih sporočil. Stem izpolnitem torej danes obljubo. — Poskušnjo sem naredil tako-le: Njivo, ki je bila pred tremi leti pognojena z hlevskim gnojem in ki meri 66 arov, sem razdelil na 8 enakih delov. Ko je bila v jeseni ob času setve zorana, sem jo potrosil z umetnimi gnojili, ter dobro povlačil. Razun čilskega solitra, ta še se je le v dveh deležih trosil na spomlad. prva polovica zgodaj v spomlad druga pa za kake 3-4 tedne pozneje. Prejšnja rastlina je bila ajda. Na prvi del njive sem potrosil 37½ kg tomažove žlindre, ter mi je prirastlo 92 kg žita in 248 kg slame. Drugi del sem pognojil z 37½ kg kajnita in je zrastlo 105 kg zrnja in 249 kg slame. Tretji del pa sem pustil negnojen in prinesel mi je 42 kg slabega zrnja in 86 kg kratke slame. Četrty del je dobil 37½ kg tomažove žlindre in 37½ kg kajnita, bilo pa je 90 kg zrnja in 237 kg slame. Peti del sem pognojil z 37½ kg tomažove žlindre 12½ kg čilskega solitra in zrastle je 93 kg zrnja in 248 kg slame. Šesti del je dobil 37½ kg kajnita in 12½ čilskega solitra, dal pa mi je 106 kg zrnja in 221 kg slame. Na sedmi del sem trosil 37½ kg tomažove žlindre 37½ kg kajnita in 12½ kg čilskega

solitra, zrnja (p alame. 12½ kg in 120 kažejo merjajm dala sa slame i rastlo i lepega izdatki visoke ž vinske kajti B in nam Ako ne želi na povanje Priložit mo boi vsakoj K čamo p pojske. p ipnš stara i zakolje se red avinja botne meso koljem Grade Trat, Z mrvo, k zminski potrebn potrosn jeve kis Tomaže primern forjeve tera po rast ko I s polje niah: (je na p. Grd Pe sprejem rad Vič Jesenic Nove (Strick prodaj plačno. v B izdelov skubeš vila. I na kre pome Maago Slez jih nata ober pov Na zra Vaa žag